

NHỮNG MÙA XUÂN

BS TÔ ĐÌNH ĐÀI
2010

Lời nói đầu:

Mùa Xuân là mùa của Tình thương và hy-vọng .
Tuổi Thanh-xuân là mầm non, sự sống cho một đời người.
Cám ơn đấng Tạo Hóa đã điều dắt tôi qua 70 mùa xuân. Ba chục mùa được Học tập và Trưởng thành .Hai chục mùa chịu đựng đau-khổ buồn phiền. Và cuối cùng bỏ xứ ra đi. Tuổi đời đã trên 60, còn phải gánh chịu thêm mười năm thử thách gian khổ ở vùng đất Mới...

Khi chưa có ơn huệ, hiểu thấu đấng sự mầu nhiệm của mùa Xuân, con người yếu đuối không tránh khỏi bàng hoàng lo lắng, thở than trước những nguy-hiểm, khó khăn của cuộc đời...

Tập thơ này, tôi ghi lại một số mùa xuân đã trôi qua trong đời tôi. Phận con người nhỏ bé sống ở vùng quê chiến tranh loạn lạc ! Một thuyền con mong manh giữa biển đời man mác, ba đào sóng dập !

Cám ơn đấng Tạo Hóa, đã cho trong tim tôi chiếc neo về Niềm Tin, Thương Yêu và Hy Vọng...từ lúc còn trẻ. Nay mọi việc đã trôi qua, Thân tôi được tôi luyện, Hồn tôi nhẹ nhàng.

Tôi luôn luôn thấy mình là một đứa bé ! Chân thành tạ ơn Chúa đã Sanh Thành và điều dắt tôi suốt cả cuộc đời... Đa tạ !

Cám ơn Ông-Bà, Cha-Mẹ, Quý Thầy bà-con, bè-ban và gia-đình đã cho và đã giúp đỡ tôi giữ vững Niềm tin, Hy-vọng Cao quý và Vĩnh-cửu ấy.

Đa-tạ.

Iowa tháng 10 năm 2009

BS Tô đình Đài

1 HÁT MỪNG XUÂN

Hát vang lên, tiếng hát mừng Xuân
Non cao biển rộng khắp nghìn trùng.
Liều lo đón đợi mùa xuân đến,
Niềm vui bất tận ở Chín Tầng.

Chúa Xuân ban phước khắp nơi nơi,
Vạn vật hò reo khắp đất trời.
Loài người trần châu ngọc quý,
Chìm trong đau khổ, lệ tuôn rơi !

Ai người thật yêu mến Cha,
Đông Tây Nam Bắc cùng một nhà.
Vâng lời Cha hiệp đồng thân thể,
Tâm linh giao cảm nhịp Thái hòa.

Hãy đến cùng Cha hỏi các con,
Màu da, Sắc tộc một Linh hồn.
Mọi lỗi lầm để Cha gánh chịu
Thân con nhẹ nhõm, bước thong dong.

Tiếng hát mừng Xuân, tiếng hẹn hò,
Cha con chung một chuyến đò.
Đường đời dù có bao ác nghiệt,
Có Cha, các con chớ âu lo.

2 TIẾNG THÉT MÙA XUÂN

Nơi đây xứ lạ quê người,
Khung trời mờ ảo, dáng xa xôi.
Dừng chân Lữ khách đang ngơ ngẩn,
Lệ buồn chan chứa, ướt hồn tôi !

Ôi quê mình sao quá khổ đau !
Tiếng than, tiếng oán vạn u sầu !
Đã quyết một lòng vùng đứng dậy
Dù cho bão táp ngập ngang đầu !

Một lòng tin tưởng ở ngày mai,
4000 năm Lịch sử lẫm Anh Tài...
Lẽ nào cháu con quên ơn ấy,
Cương quyết vùng lên cứu giống nòi.

Vẳng xa tiếng Bạn thét gầm,
Quả đất tròn vang dội thanh âm.
Xin nguyện cầu Hồn Sông Núi,
Điều đất Đòng bào cứu Núi Sông.

3 XUÂN 2010

Hỡi ơi, tiếng khóc đón mùa Xuân !
Hải đảo nghèo nay đã tan tành !
Hơn 100 ngàn người đã nằm xuống !
Niềm đau héo hắt ánh trắng tang !

Buồn ơi, nghe tiếng hát mùa Xuân
Nơi đây phát họa nét Thiên đàn...
Vật chất...lòng người mau thay đổi
Xã hội lung lay, lệ đổ tràn !

Ôi nhớ quá ! giai điệu mùa Xuân
Áo dài chữ "S"vai Mẹ tảo tần...
Ước mong con cháu tìm sự sống,
Nào hay vận nước chịu xiềng gông !!

Vẳng đâu đây, khúc nhạc đòi Xuân
Vùng trời Lục địa, chốn xa xăm.
1/5 nhân loại đang đau khổ !
Kêu gào quyền sống với hồn căm !

Chúa Xuân ơi, ca ngợi hết lời...
Cầu cho phước lộc nở khắp nơi...
Xin ngọn gió Xuân đầy sức sống,
Suối Tình Thương, chảy khắp đất trời.

4 XUÂN ĐẾN RỒI 2009

Xuân đến rồi, bà con ơi !
Vạn vật hớn hở đón mời xuân sang !
Ngàn hoa đua nở ngập tràn,
Bướm ong bay lượn, oanh vàng ngợi ca !

Xuân đến rồi, hy-vọng nở hoa,
Bầu trời thơm ngát, ngân nga ý đời !
Suối tình thương uốn khúc lả lơi,
Lời thơ, ý nhạc trải phơi nắng vàng !

Loài người phấn khởi hát vang,
Ngợi khen Tạo-hóa muôn ngàn nghĩa ân !
Núi rừng, biển cả hiển dâng ,
Vạn vật phơi phới mừng bông hoa Trời !

Nếp sống huyền diệu thanh thoi,
Bức tranh tuyệt tác, nụ cười xuân sang !
Tình người như sóng nước dâng tràn,
Hương thơm tỏa rộng, núi ngàn biển khơi !

Xuân đến rồi, ân sủng muôn đời,
Niềm tin hy vọng, nơi nơi mong chờ !
Xuân ơi ,xuân đẹp tựa như mơ !
Làm sao tả hết, bến bờ mênh mông !

5 XUÂN VỀ NHỚ MẸ 2009

Mười mấy mùa XUÂN ở xứ người
Lòng con xao xuyến bụi ngùi nhớ thương !
Tuyết ơi ! rơi chi ngập trắng phố phường !
Hàng cây trụi lá, lạnh run khóc thầm !

Ngoài trời giá tuyết nắng run,
Trong nhà thanh vắng, một mình ngẩn ngơ !
Mọi vật co rúm, lạnh-lẻo thờ ơ..
Khung trời kỷ niệm hiện về xa xưa !!

Trong nhà thiếu bóng hoa mai,
Bánh tổ bánh tét, đón thừa ông bà.
Văng vẳng đâu đây, hương gió thoảng xa,
Một mùa HỘI TẾT, hương hoa rợp trời !

Nhớ thương quê-cũ một thời,
Bom đạn khói lửa, toi bờ xóm thôn !
Xuân về, mẹ áo rách vai khòm..
Chết chiu, chịu đựng, giúp con nên người .

Giờ đây cách trở đôi nơi,
Hình dáng của mẹ, một trời nhớ thương !
Bầu trời trắng đục, mờ sương
Con nhìn thấy mẹ, lệ vươn vai gầy !

Mẹ ơi ! con mẹ vẫn còn đây ,
Ngày ngày thầm nguyện vòng tay nhọn tình.
Chúa Xuân rực sáng ánh bình minh..
Nguyện cầu đất mẹ, an-lành tháng năm !!

6 MƠ XUÂN 2009

Xuân ơi, xuân ở phương nào,
Trời mây trắng đục, xì xào sương reo !
Xuân về cảnh vật buồn teo,
Có hoa, có lá, tong teo tình người !

Nhìn xuân ta quá ngậm ngùi,
Tưởng chừng xa lạ, khung trời buồn tênh !
Phải chăng xuân-xác, không hồn,
Mặc cho vạn vật bòn chòn lòng đau !

Xuân về lấm cảnh úa xàu,
Nhân loại sầu héo, khổ đau khôn lường !
Biển đời đầy dẫy máu xương,
Hận thù chồng chất, tình thương cạn dần !

Xin Chúa-xuân gội rửa lỗi lầm,
Cầu mùa xuân đến, soi trong tình đời !
Xuân ta mơ, Xuân rộn tiếng cười,
Hòa bình, Hạnh phúc, cõi đời tự-do !!

7 NHỚ DÒNG SÔNG XUÂN 2008

Kt LM Cao Văn Luận, BS Lê Khắc Quyền

Dòng sông Xuân, phương trời diệu vợi !
Vòm trời Tây-Đức, mát rượi hương lành.
Suối Tình-thương kỳ-diệu long lanh !
Gót chân tìm kiếm như vàng trắng-soi !

Vượt qua dốc thẳm, núi đèo,
Biển Đông lai láng, sóng gào nguy nan !
Trời xanh, cát trắng, nắng vàng..
Lòng người cương quyết, tay son vững chèo !

Sông Hương, núi Ngự xứ Huế xôn xao !
Vòng tay ngóng đợi, ngọt ngào nghĩa-ân.
Tơ trời điều dệt yêu thương,
Vuôn bồi, tô đắp miền Trung quê nghèo !

Chúng con bèo bọt, rong rêu,
Được dòng sông gội rửa, trong veo ý đời !
Lời thơ, nốt nhạc, hạnh phúc khôn nguôi,
Thắm vào da thịt đời đời nhớ ơn!

Gian nguy cực khổ không sờn !

Ba đào sóng dậy, một lòng thủy chung
Suối tình thương diệu vợi muôn trùng,
Lan xa tỏa rộng như vầng nắng mai !!

8 XUÂN MIỀN TUYẾT RƠI 2008

Xuân sang, bầu trời sữa đục,
Hoa tuyết rơi trắng xóa phố phường.
Vạn-vật tươi cười, làn gió nhẹ vấn vương,
Cả hương, lẫn sắc..dấu trong bầu trời !

Hồn nghe xao-xuyến bồi hồi !
Mẹ Già tuyết trắng mỉm cười hôn con.
Ngàn hoa rực rỡ, ong bướm véo von,
Bánh chưng, bánh tét, đầu non Mẹ chờ.

Áo Mẹ tuyết trắng như mơ,
Phủ lên xứ mới, mịt mờ mệnh mông !
Đưa con về thăm xóm, thăm đồng,
Chiều 30 TẾT, cháu con sum vầy !

Tóc Mẹ trải trắng trời mây,
Ôm ấp vạn-vật ngủ say đêm dài.
Chúa chọn con vật, giọng hát êm tai
Giao thừa cất tiếng đón chào xuân sang.

Mẹ đi trắng biển , non ngàn..
Bướm ong theo Mẹ, mai, lan rực màu !
Chúc mừng NĂM MỚI ! giảm bớt thương đau,
Từ từ rộng mở vòng tay xuân-tình.

9 NỖ NIỀM RIÊNG 2007

Vai triều nặng, sầu đau uất nghẹn
Muốn vút bỏ ngay cho được nhẹ nhàn
Ôi chà ! bao năm tháng cưu mang
Chim sổ lồng, cất cánh đi tìm tự-do.

Nơi đây vùng đất trời cho,
Ngàn hoa đua nở, gió ngàn thanh thoi.
Tưởng rằng mình sẽ hưởng trọn đời !
Ai ngờ nặng triều tình đời sầu lo.

Gió ngàn thì nhớ biển khơi,
Đời sống sung-túc, nhớ hồi khó khăn.
Thịt ngon, mì bánh chẳng muốn ăn,
Cơm canh, nước mắm mà lòng thấy vui !

TẾT về, sao cảm thấy bùi ngùi !
Bánh chưng, bánh tét, pháo nổ đi đâu ở
đâu ?
Mai vàng, câu đối đỏ, bói Kiều,
Bà con hàng xóm vui mừng viếng thăm !

Quê ta ơi ! miền đất xa xăm,
Giờ đang đón Tết rộn-ràng phải không !
Ước gì ! quả đất đứng lại một vòng,
Cho đây gặp đó, thỏa lòng nhớ thương !!

10 ĐÊM GIAO THỪA NGHE HÁT DÂN-CA 2008

Đêm nay là đêm giao-thừa,
Ai đem tuyết trắng trải dài mênh-mông !
Cô đơn xứ Mới nặng triều sầu đong
Khung trời thương nhớ, véo von ngàn trùng.

Nghe câu dân ca rạo rức trong lòng,
Trời quê xanh thắm, dòng sông chảy dài
Rộn rang bánh mứt, cành trúc cành mai
Mọi người hớn hỡ, thiên thai đang chờ.

Ôi câu dân ca ngọt diệu mộng mơ
Điều tôi trở lại bến bờ quê xưa
Mùa xuân hoa bướm, lễ Hội đón đưa
Trai tài gái sắc đua chen với đời.

Ôi, câu dân-ca ngọt liếm lòng tôi,
Hình xưa ảnh cũ bồi hồi trong tim !
Nụ cười rúc-rích, khóe mắt long lanh,
Hồn tôi ngỡ ngác, tưởng chừng đang mơ !

Vội vàng lấy giấy làm thơ..
Vần thơ lai láng, ngẩn ngơ u-buồn !
Lệ mờ, tay lại run run..
Bài dân ca ơi hỡi, thôi đừng ghẹo tôi !

11 XUÂN NHỚ HUẾ 2008

XUÂN sang, Iowa nằm trong tuyết trắng,
Bầu trời sáng đục u-buồn !
Những hàng cây trần tụi lạnh run,
Gió đùa, sợi nắng hanh vàng cóng tê !

Nhớ HUẾ mình mỗi độ xuân về,
Bông hoa đua nở, mân mê sóng tình.
Phố xá rộn rã tung bừng,
Mọi người hớn hờ chúc mừng lẫn nhau !

Sông Hương sóng vỗ ngọt ngào,
Trường-tiền nghiêng bóng nhìn nhau thì
thầm
Ô kia, nữ-tú, nam-thanh,
Niềm vui Tạo hóa, bức tranh tuyệt vời !

Cửa trường sắp mở lại rồi,
Thầy-trò năm mới vui cười hồn nhiên
Chăm lo đèn sách bút-nghiên,
Mùa hoa phượng vĩ, đua chen với đời.

Giờ đây trắng gió xa xôi,
Bắt cầu trời Huế nối liền Iowa,
Bên tuyết trắng, bên đầy hoa,
Tình người diệu vợi, ngân ca hai miền !

12 BAO MÙA XUÂN LẠI VỀ 2006

Xuân lại về, cảnh vừa sống lại,
Vạn vật rửa mình, tuyết phủ giá băng.
Bên ngoài cây lá tươi xanh,
Nhựa sống sung sức đâm cành nở hoa !

Vạn-vật muôn sắc, muôn màu,
Thi nhau phô diễn, đất trời riêng cho.
Cám ơn đáng Tạo-hóa tối cao !
Hàng năm ân-huệ, giành cho muôn loài !

Con người cũng được đổi đời,
Lo tìm sự sống, sau những ngày nghỉ ngơi.
Hoa màu tròng tía khắp nơi,
Mồ hôi càng đổ, lộc trời càng tăng !

Lâu đài phố-xá sữa sang,
Đời sống vật-chất càng tăng thêm nhiều.
Xã hội muôn mặt dập đều,
Ngàn hoa đua nở, dưới trời tự-do !

Chúng con nhờ Hồng-phước của Cha
Những đứa con thất lạc, một nhà đoàn viên.
Nơi đây, bao mùa xuân đẹp tựa cảnh Tiên !
Làm sao tả hết nỗi niềm sâu xa !

(Kỷ niệm 10 năm vùng đất hứa 2006)

Chia tay ngậm các nẻo đường..
Hình dáng thân mến giống Sài-gòn, Cần-
thơ..
Thị-trần Iowa trải thảm đẹp dưới sương mờ,
Hẹn năm sau gặp lại, tiếng thơ ngân dài !!

13 TẾT SINH-VIÊN 2006

(Tặng Tết Sinh viên, ĐH Iowa)

Các con là những mầm non,
Nhờ bầu sữa Mẹ, khôn ngoan trưởng thành.
Mỗi độ Xuân về, đất mới long-lanh,
Hương về quê cũ, lòng thành nhớ ơn !

Ban bè, cha-me, cô bác bà con,
Hội trường nô-nức, muôn lòng nở hoa.
Bàn thờ Tổ-quốc, hình dáng chữ "S" ngọc
ngà,
Áo dài, khăn đóng, thướt tha liễu mềm !

Câu hò Vọng-cổ, sông nước miền Nam,
Dân-ca, chèo cổ, Thăng-long ngậm ngùi !
Miền Trung cát trắng, biển khơi,
Trường-sơn mưa nắng bao đời chờ che !

Múa lân, ca nhạc lì-xì..
Đoàn-kết học tập, tạo nhiều danh thơm.
Chúc Thọ Trường lão, cha mẹ tạ ơn!
Chúc mừng trẻ nhỏ, mầm non đất lành !

Bữa ăn đậm-bạc, hương vị quê mình,
Bánh chưng, bánh tét, dưa hành, thịt quay..
Cả năm vui mừng dồn lại một ngày,
Ôi , tiếng Mẹ-đẻ, dễ nghe quá chừng !

14 XUÂN Ở ĐẤT MỚI 1997

Xuân về rồi đó hả xuân !
Nhìn xuân tuyết trắng dưới sương mù.
Trái lên chiều rông thiên thu quê người ,
Ôi nhìn xuân, ta quá bùi ngùi !

Xuân ơi, quê ta sầu hận tả-tơi !
Ra đi bỏ lại cả trời nhớ thương !
Thân này dù chịu tai ương,
Nhưng hồn trong trắng véo von tháng ngày !

Xuân ơi ! quả đất vẫn tròn xoay,
Hết tối lại sáng, hết ngày lại đêm !
Hoa xuân trắng xóa bên thềm,
Ta mơ ngày ấy, cõi hồn lằng lằng !

Bỏ lại sau cảnh sống cõi trần,
Bướm đã thoát xác, mộng vàng bay cao !
Gió mây đùa dỡn ngàn sao,
Mùa Xuân bất tận, đường vào Thiên thai.

Ngàn hoa đua nở, trái lòng đón xuân.

Gục đầu bên vách, khoé mắt rưng rưng,
Xót cho trần thế, lụy vòng trần ai !
Hận thù chồng chất oằn vai,
Càng gây lắm cảnh, nạn tai chất chồng !

Thân này dù chịu cảnh long đong,
Luyện hồn tươi sáng, thoát vòng trầm luân !
Cứu người mà chịu gông cùm !
Giúp người lại chịu xiềng gông tù đầy !

Lòng người tráo trở gớm thay,
Xót thương đất mẹ, thân gầy chứa chan !
Tình Thương chịu cảnh gian nan !
Mua danh bán lợi, khoe khoan bên ngoài.

Hỡi Chúa xuân, vũ-trụ quyền oai !
Đây là sự-thật, cõi đời hư-vô !
Lòng thành động tới trời cao,
Xuân qua, xuân lại, chẳng nao núng lòng !!

15 XUÂN TỪ-GIẢ (Cẩn-thơ 1997)

Thế là hết, con đi, đi mãi,
Biết bao giờ trở lại quê yêu !
Biết bao giờ về lại, ngắm ánh nắng chiều,
Đang xỏa tóc, dâng sầu hiêu quạnh !

Con ra đi, bờ vai hiêu quạnh,
Gió xuân về lành lạnh vấn vương !
Nhìn lại sau, vụn-vật mờ sương,
Bao kỷ niệm chìm vào hư-ảo !

Vội cuối đầu, vẩn thơ xuân sầu não !
Nốt nhạc buồn lắng đọng vào tim !
Phương trời xa, mây gió bập bênh,
Lời từ giả, vẽ lên khung mờ !

18 XUÂN LAO TỪ (Sóc trắng 1976)

Ta nghe Xuân đến bên ngoài,
Xôn xao, rạo rức, pháo hoa nổ dồn.
Vụn vật vui hát véo von,

16 XUÂN XA QUÊ, NHỚ MẸ [Cẩn thơ 1980]

Sáng ra con thấy lá cành rơi rụng,
Hoa xuân cũng đang mòn mỗi gầy vò !
Quê mình chìm trong cát bụi than tro,
Hồn con nức-nở, gió chiều lướt qua.

Ra đường con thấy cỏ lạ đơm hoa,
Do tay người vun xới cấy trồng.
Hương hoa chẳng diệu mà nồng,
Mẹ ơi ! sức mẹ chịu còn bao lâu !!

Chiều chiều ra đứng đầu cầu,
Giòng nước róc rách, gió gào tạt ngang.
Nhớ ngày nào mẹ ẵm tay mang,
Giờ con thồn thức ngổn ngang tình đời.

Mùa xuân thuở ấy, đẹp lắm mẹ ơi !
Cho con hơi thở, khung trời ước mơ !
Xuân này tàn héo xác xơ !
Dáng mẹ sầu héo, lệ mờ lòng đau !!

17 NHỮNG MÙA XUÂN

Ở MỸ-TÚ, SÓC-TRĂNG

Mỹ-tú ơi, ta đến rồi lại đi,
Giúp hồn thử thách những ngày khó khăn !
Lao tù, thành vách chắn ngăn,
Xuân mơ vẫn thắm, gió trắng hẹn hò !

Đường về, xe đạp cọc cạch liêu lo,
Hương xuân lá lướt, tiếng hò Bà Luôi.
Sông quê, dòng nước nổi trôi,
Chiếc cầu bắt nổi bờ môi xuân tình !

Lao đông vất vả ngày đêm,
Đêm về, xuân mộng ấm bông trên tay !
Bệnh nhân đông đảo hằng ngày,
Nụ cười như thể gió lay anh-đào !

Đói no kham khổ biết bao !
Mỗi lần khám bệnh, tiếng hò mừng xuân !
Phòng Sanh, phòng Mổ như đục tiếng kèn,
Hoa Sen nở giữa bùn đen thắm màu !

Bao mùa xuân thắm thoát trôi mau,
Đóa hoa Bệnh-viện, đó đây khen thắm !
Xuân đồng nội nhưng rất mặn-nồng
Tình người diệu vợi trong ngân ý đời !!
19 XUÂN NÚI RỪNG (1976)

Xuân về, đứng giữa đất trời,
Non xanh nước biếc reo lời dạy khuyên.
Đón cây chẻ củi, đòi núi, lưng triền,
Xây lều, cất trại, khỏi phiền lo âu !
Cuốc đất, lật cỏ, gieo cấy hoa màu,
Mùa về gặt hái, lộc trời ban ơn.
Trời cao chứng kiến việc làm,
Kể gì thiên-hạ canh chừng rầy la !

20 MẮT MÙA XUÂN (Sóc trăng, sau tháng 5-1975)

Hết rồi, ta đã mất mùa xuân !
Tháng ngày hy-vọng, vượt vòng bay xa.
Xuân ơi, bên mộng, trời hoa..
Giờ đây tan nát, bướm hoa giữa đường !

Tết về bao nỗi sầu vương,
Cành mai rả cánh, héo hon u-buồn !
Ra vào như kẻ mất hồn,
Tiếng gió cũng sợ, tiếng cười cũng lo !

Xuân đâu rồi, nhà cửa buồn xo,
Bữa ăn tẻ nhạt, vợ con chẳng màng !
Nhìn tờ lịch ngày tháng thờ than,
Sự việc sẽ đến..oái ăm biết chừng nào !

Xuân ơi, người bỏ ta thật rồi sao !
Não nề thất vọng ,cỏi đời hư vô !
Tù đày, vực thẳm, đèo núi nhấp nhô,
Đang chờ ta đó, xiết bao đau lòng !!

21 TẾT - QYV TBH, trước tháng 5-1975 (Thân tặng BS Hưng)

Tết nay đừng nói chuyện chúc mừng,
Một ngày nghỉ TẾT, thắt eo lưng !
Chẳng qua vận nước còn điên-đảo,
Đây khách anh-hùng khá dũng-dung !
Mượn chén rượu nồng quên sầu não,
Trao lời mộc-mạc da bâng khuâng
Khuyên ai giảm bớt niềm sầu hận,
Đất MẸ rồi đây nát cả lòng !!

22 LÁ ĐỔ - Sóc trăng 1975 (Tặng BS Trần phước Thọ)

Lá đổ đầu XUÂN nghiêng nắng vàng,
Cánh buồn run rẩy đón xuân sang.
Cành mai tha-thướt vơi vóc ngọc,
Xe cộ inh tai trắng mộng tàn.
Bao kẻ mừng xuân hoa phố sắc.
Sao lòng chan chứa đượm màu tang!
Bao giờ đất nước thanh bình nhỉ !
Lá cuốn trời xuân, cảnh bể-bàng !
Đầu XUÂN cùng bạn tựa bên sông,
Men rượu đầy vơi, quện tơ lòng.
Lá đổ, nền trời nghiêng hoa thắm
Bướm rơi, tình vọng lạc chiều đông !
Gót non rỏ nét thời chinh chiến,
Giày thô tụ dệt nét phong trần !
Chúa xuân là của muôn người nhỉ
Cất cố lòng ta cứ phập phồng !!

23 KHÁM BỆNH ĐẦU NĂM QYV TBH 1975

(Thân tặng BS Khánh)

Giờ khám bệnh thật buồn vô tả !
Hai dãy dài chật ních là người..
Xuân sang trời đất tả tơi !
Niềm vui chưa có, lệ rơi nhạt nhòa !

Tập hồ-sơ Bệnh lý lạc màu,
Nhìn người bệnh lòng đau như cắt !
Trong sâu thẳm, nẻo hồn heo hắt..
Dòng sông đời quận thất lòng đau !

Bao thuyền mơ, giờ lại úa xầu...
Chợ đời ngơ ngát, châu thân chẳng toàn !
Người cụt tay, kẻ lại cụt chân..
Bông hoa son trẻ gánh phần tóc tan !

Niềm đau chua xót bàng hoàng !
Hơi thở dập dồn, lệ tràn tim tôi ..
Biết nói gì giấc ngủ đơn côi !
Lương tâm Thầy Thuốc chơi với u buồn!

Cho con sưởi ấm nẻo hồn,
Trái tim Y Sĩ, ngập tràn tình thương!
Xin Chúa Xuân , ân sủng vô thường
Mau cho đất Mẹ, Bình An sớm về !

25 GÍO XUÂN [Súc trắng 1974]

Gío XUÂN ru lạnh mấy cành mai,
Bâng khuâng cho khách đấng anh-tài.
Vòng tay nhật-nguyệt, ôi chua xót !
Vóc liễu bên màn chợt tỉnh say..
Nợ nước tình nhà sao cho trọn !
Dáng buồn trên cột kẻ râu mày..
Rồi đây Lữ khách buồn trở trại,
Đêm tàn, trăng lạc dạ bi ai !

28 PHÁO GIAO-THỪA

QYV Trương bá Hân 1973
(Thân tặng Trung-sĩ Hoa)

Tôi lặng yên, cuối đầu vào việc,
Màu máu tươi nhuộm đỏ đôi gants.
Các cơ-quan được lộ lần lần
Lớp da thịt bên ngoài cắt đứt..

Kèm, kéo chỉ, pince khoa liên tục..
Như dày vò thân xác ngủ yên!

Liếc nhìn quanh phòng mổ yêm liêm
Cả phòng mổ choàng lên màu trắng..

Mổ đã lâu vì vết thương quá nặng !
Đường chỉ may như nổi cuộc đời
Những phần thân thể bị cắt rời,
Như đối diện cuộc đời đen bạc !

Tự dưng một thoáng buồn mang mác,
Cả người tôi thân thể rã rời..
Tôi dùng mình lấy lại buồng hơi,
Phải cố gắng chu toàn bổn-phận.

Chiếc đồng hồ, tiếng rơi đều đặn,
Đêm Giao thừa, pháo nổ dồn tan..
Đêm Giao thừa, tiếng thờ khô khan,
Nhìn màu máu hoa mai đỏ ối !

Người phụ mổ chừng như bối rối..
Ngẩn nhìn lên đôi mắt u-buồn !
Tôi mỉm cười sau chiếc khẩu trang..
Minh hên lắm đón Giao thừa trên bàn mổ !

Việc xong rồi, cửa vừa hé mở,
XUÂN tràn vào, sự sống bùng lên !
Nhìn bệnh nhân qua giấc ngủ yên,
Lòng sung sướng như Giao-thừa pháo nổ!!

26 XUÂN BỆNH VIỆN 1973

QYV Trương bá Hân Súc trắng
(Thân tặng BS Long)

Xuân về chiến trường sôi động,
Vùng quê nghèo, khói lửa ngất trời !
Sa-trường máu đỏ thịt rơi..
Khung buồn Bệnh-viện tả tơi hải hùng !

Xe cứu-thương tấp nập còi vang,
Lựa thương chặt ních từ trong ra ngoài.
Băng ca từng dãy, lớp đứng, lớp ngồi,
Máu thịt rùng rợn, thân người xác xơ !!

Tả-tơi, tang tóc, lệ đầm sương mờ !
Kêu la hốt hoảng, sửng sờ, nghiêng rặng !
Người ngất xỉu, kẻ chết lạng giá băng,
Vùng trời đen kịt, khóc than não nùng !

Lòng đau như cắt, bổn phận phải làm..
Cứu người nhiệm vụ đè oằn lên vai.
Cổ dẫn lòng, ngăn tiếng thờ dài,
Phải tận lực giúp đời khốn khổ !

Xuân ơi, bầu trời đang sụp đổ !
Xuân về chi, như thác bổ đầu ghềnh !
Quá đau lòng vì cuộc sống bấp bênh..
Chết chóc, tàn tật, mỗi mòn lòng ta !

Khung trời mờ ảo xa xa,
Cho ta kính tặng, bó hoa xuân tình !

27 KHAI TRƯƠNG PHÒNG MẠCH 1973 (Thân tặng BS Thiếu tá Trì)

Mùng 4 khai trương, đợi khách hàng,
Nổi sầu muôn thuở, đón xuân sang.
Chợ buồn lát đất màu chinh chiến,
Bệnh hoạn nỉ non cảnh sớm tàn !
Đã biết dấn thân nghề Thầy-thuốc,
Chôn dấu niềm đau quá ngổ-ngàn.
Thôi nhé ngày nay như ngày khác,
Ôm ấp Chúa Xuân lệ võ vàng !

30 TẾT Sóc-trăng 1972 (Tặng hai con)

Cả năm bận rộn chuyện làm ăn,
Tết nhất xoay lo vẹn mọi phần.
Đồ đặc biệt bày xem vừa phải,
Nguyện cầu phụ-mẫu trả tiền-ân.
Tưởng rằng đầy đủ lo ĂN TẾT,
Ai ngờ thằng bé thiếu bao chân.
Mới hay gà trống còn ngơ ngác
Gấp rút âu lo kẻ đỡ-đần..
Đỡ đàn, người ở tận phương nao ?
Dỏi gót tìm xem chẳng thấy nào !
Hoa nụ kết thơm trời mây bạc,
Hương linh đượm nét tiêu dao.
Trang lòng nở trọn mùa đang dở,
Bướm thắm khoe tình nổi khát khao.
Xin đó nương tay tìm châu ngọc..
Thì đây gửi trọn nét anh hào..

31 XUÂN (Sóc trăng 1972)

Xuân đã sang rồi, xuân lại sang,
Tóc mây áp ủ, nắng hanh vàng.
Sương tan thành cụm, hoa lòng thắm,
Gót nhỏ bước dài dạ đa mang.

Xuân đã sang rồi, xuân nơi đây,
Nắng vươn phố chợ, dáng hao gầy !
Trời buồn trong vắt , mây từng cụm,
Tay trắng thững thờ vượt gió mây !

Xuân đã sang rồi, chỉ với xuân,
Vắng vắng đâu đây, phiếm tư chùng.
Xanh xao đêm trắng tay quờ quạng,
Tỉnh giấc hải-hồ, mộng du xuân.

Xuân đã sang rồi, chỉ thể thôi,
Sầu đông cánh ngập lá bồi hồi.
Ai xuôi con nước ôm thuyền mộng,
Để mái chèo buông, lệ chơi vơi !

32 CHÚC MỪNG TẾT 1972 (Kính tặng Y-sĩ Trung-tá Trương hoàn Sang chỉ huy-trưởng QYV TBH)

CHÚC cho các bạn một ngày vui
TẾT nhất đoàn viên, vẹn nụ cười.
Y nghiệp rõ ràng cùng thê-tử,
Sĩ tài yên thạch nở hoa tươi.
TRƯỞNG niên liêu lái con thuyền mộng
CÙNG với tài ba của bao người.
CÁC đảng đầu có leo bươm đậu,
BẠN hữu chẳng chê nét tuyệt vời !!

33 NHỮNG MÙA XUÂN Ở PHƯỚC LONG

Tôi đến Phước long, chiều buồn lộng gió,
Bụi nắng hồng bao bọc xóm nhà thưa..
Hồ Long-thủy sóng mắt đông đưa,
Ôm chân núi Bà-rá sớm trưa nghĩa tình !

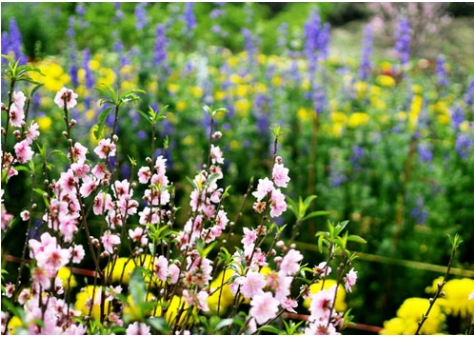
Ôi kia, anh bạn trẻ buồn tênh,

Vai mang áo lính sao lòng chẳng nguôi !
Xuân về khói lửa ngất trời,
Súng đạn tránh được, lòng người khó phân
!

Chúa Xuân ơi, đời dễ gạt lờng,
Lòng người tráo trở, trái ngan tình đời !
Gia đình tan nát, giọt lệ sầu rơi,
Con thơ cô cút, chơi vơi xứ người !

Hỡi anh bạn lính trẻ ơi !
Cảnh sống loan-lạc trò đời đắng cay !
Lòng người rất dễ đổi thay,
Ai thù, ai bạn, mới hay đêm dài !

Thôi thì tạm gạt bi ai !
Cứu người, giúp nước , thân trai quản gì !
Lòng thành trời đất chứng tri,
Trời cao có mắt, thương người nghĩa nhân
!!

29 SAY TRỌN (Sóc-trắng 1973)

XUÂN tới rồi, ta chẳng thấy xuân !
Trần thế say sưa mấy vạn lần !
Chưa dứt nụ cười , ôm mặt khóc !
Cuộc đời dâu bể tựa phù-vân !
Lắng nghe lòng đất niềm u-uất,
Mộng vỡ tan rồi hỡi giai-nhân !
Cất cố sự tình thôi say trọn,
Còn nghe sóng vỗ, phút thiên thần !

34 XUÂN TIỀN ĐỒN
[Phước long 1970]
(Tặng hai con)

Bao năm ẶN-TẾT xa nhà,
Năm nay Ba thấy xót xa vô cùng !
Phước-long đồi núi điệp trùng..
Núi Bà-rá sừng sững ngó dòm chừng Ba !

Thị-trần Phước-long như ngọn đèn lòa,
Dân cư xơ xác ! thiết tha yêu đời !
Đạn thù giăng bủa khắp nơi,
Chực chờ nuốt sống phổ nghèo hiền lương !

Được lệnh hành-quân, Ba phải lên đường,
Phi cơ thả xuống địa phương đang cần..
Núi đồi tro trọi trống không..
Chợ vợ lều vải, mệnh mông bơ phờ !

Giật mình nhớ lại con thơ !
Sài-gòn trải thảm, phương trời mờ xa !
Không cha, không mẹ chỉ ôm vú Bà,
Bơ vợ lạc lõng, chợ đời oái ăm !

Đau lòng anh lính trận tiền !
Đồi hoang, đất đỏ, ưu phiền, mây bay !
Gối đầu trên thùng dụng-cụ Y-khoa,
Cứu người ! hãy tự cứu ta bây giờ !!

Vạc mây buồn, đồi núi vắng ngắt ngơ !
Gửi hồn theo gió, lệ mờ lòng đau !
Cầu trời ! hương nắng thoảng bay,
Phủ lên chiều rộng, núi sông an-bình !

35 XUÂN XA NHÀ
(Phước long 1969)

Mùa xuân, thân lính xa nhà,
Núi rừng nở nụ, hương hoa bông bành.
Đèo cao dốc đá chênh vênh,
Bước chân xào xạt, dưới làn sương sa.

Gối đầu bản súng, hơi sáng mờ lòa,
Đọc vắn thơ cũ, nở hoa trong lòng.
Khung trời xưa, sương mờ mịt sầu đong,
Nụ buồn theo gió, véo von xa vơi.

Xa nhau đã mấy xuân rồi,
Gót chân chinh chiến, ngậm ngùi xót xa.
Hình ảnh xưa, cố gắng xóa nhòa,
Sợ e khổ lụy, nét hoa chóng tàn !

Xuân này tao-hóa đã đoan,
Tiếng tơ rạo rục, khó lòng phôi pha !

Tóc em buồn xóa rùng hoa,
Mắt em ngọt liệm, sương sa vai mềm !

Nhạc rừng điều dặt điệu êm,
Gió rừng như thể lụa mềm trải quanh..
Ông Tơ, bà Nguyệt dăng bủa tơ mảnh,
Để cho hai trẻ trở thành lứa đôi.

Em ơi, trời đã định xong rồi,
Hẹn mùa xuân tới, anh về với em !

Làm sao con có thể cầm lòng,
Con đành bỏ học, trái lòng mẹ khuyên !

Con không về, tóc mẹ bạc thêm !
Ra vào trông ngóng, thở than buồn phiền.
Mẹ ơi ! ngày đêm con mãi cầu nguyện,
Tâm-linh con-me gắn liền với nhau !

Mẹ ơi ! ráng đợi năm sau,
Món quà thi-cử, bông hoa mang về !
Mẹ con ta nay đã xa quê !
Cầu trời ban phước, hướng về tương lai.

36 CON KHÔNG VỀ [Huế 1960]

Được tin quê mình “bị giải phóng”
Mẹ và em đã bỏ xứ ra đi.
Bỏ lại sau tất cả những gì,
Cả cuộc đời, mẹ chắt chiêu gầy dựng !

Mẹ lại gọi cho con món tiền tàn-tiện,
Để lo thân xứ lạ quê người !
Mẹ ơi ! cầm tiền, nước mắt tuôn rơi !
Mối tình MẪU-TỬ, đời đời khó quên !

XUÂN lại về, mây gió nghiêng nghiêng,
Muốn về thăm mẹ, sợ phiền mẹ thêm !
Con còn tay trắng bông bênh,
Bước đường học-vấn, ngày đêm chuyên cần.

Con về nhìn thấy cảnh mẹ tảo tần,
Tản cư xứ lạ, muôn phần khó khăn !

37 XUÂN NÀY (Huế 1958)

Xuân này bận học, con không về,
Con biết mẹ buồn lắm !
Căn nhà xưa chìm trong âm đạm,
Ngẩn ngơ sầu, trăng gió lãng yên.

Cây mai vàng trước ngõ dòm nghiêng,
Nhớ con thuở ấy, thường xuyên thăm chùng.
Bướm ong lờ lững trước sân,
Trách con sao tệ ! bụi cúc hồng héo queo !

Cảnh nhà sao quá buồn teo,
Nhớ con, mẹ thở than quanh hiều ra vào !
Bước đi chân thấp chân cao,
Đồ mới chẳng sắm, tóc hoa râm thêm nhiều.

Không bánh chưng , trà mức đơn sơ,

Lòng thành cầu nguyện đất trời chứng minh.
Lời mẹ cầu, giao cảm thần linh
Ôi thương mẹ quá, hằng đêm ghen ngào !

Dù xa quê, con vẫn tưởng ở nhà,
Trái tim của mẹ ngọc ngà bên con.
Quyết tâm học tập để mẹ vui lòng,
Hẹn mùa xuân đến, mẹ con rõ ràng !

38 XUÂN HỌC TRÒ (Đà-nẵng 1956)

Mộng yêu đương tuổi học trò,
Bờ mi ôm ấp bóng hình ai !
Đôi môi mộng đỏ, hoa lòng nở,
Mãi mãi thương nhau mộng ban đầu.

Vườn xuân em ráng trồng mai cúc,
Phượng vĩ đỏ đường nhớ đợi anh.
Vần thơ thu ấy ôi sầu mộng,
Để rồi giá bút một chiều đông !

Đã biết rằng, thôi tình đã chết,
Quán trọ lang thang kẻ độc hành.
Gieo chi màu thắm buồn chan chứa,
Nghiêng bóng thời gian trắng ngậm vành !

Chiều nay hồi hộp, bờ mi đong,
Dệt bóng hình ai, má ửng hồng.
Bên đèn thổ thê, tình muôn thuở..
Mãi mãi thương nhau mộng ban đầu !

39 TẾT CHỜ BUỒN (1954)

Mẹ bảo con,
Ngày xuân, tin Chúa chờ buồn.
Mà sao mắt mẹ, cứ luôn lệ nhòa !
Cây mai trồng ở trước nhà,
Càng rơi lá đỏ, chẳng có "hoa mai vàng"
Căn lều mẹ dựng bên đàng,
Trống trơn, trống trải, dầu đèn cũng không !
Màng trời chiếu đất mệnh mông,
Ngày đêm chống chọi đạn bom thét gào !
Vóc mẹ gầy héo xanh xao !

Quyền sống không có, làm sao sống còn !

40 XUÂN 1953 (Vùng quê kháng chiến chống Pháp ở Quảng-nam)

Xuân về vàng mai
Nắng xuân u-hoài
Thương anh lính trận
Dáng dấp mệt nhoài !

Chị ngồi thêu khăn,
Nước mắt lưng tròng.
Lá thơ vỡ vụn,
Đừng chờ về thăm.

Lúa vàng tháng ba,
Nương khoai, vồng cà..
Mẹ luôn thầm nguyện
Lạy Đức Thánh cha !

(Tập thơ HOA HỌC TRÒ)

THƠ CỦA BS TÔ ĐÌNH ĐÀI

Trước năm 1975

- 1- Hoa học trò
- 2- Niềm đau
- 3- Đời tôi
- 4- Kính dâng Mẹ
- 5- Tình yêu
- 6- Áo trắng 75

Từ năm 2006

- 7- Hoa lòng
- 8- Lòng thành
- 9- Trái tim nhân-loại
- 10- Gia tài trần gian
- 11- Ngọc ngà
- 12- Cảnh vàng lá ngọc
- 13- Thử thách
- 14- Những mái trường xưa
- 15- Kỷ niệm 10 năm ở Mỹ
- 16- Tình đời
- 17- Con Cha
- 18- Trường ca
- 19- Học hỏi
- 20- Nhớ HUẾ 1,2
- 21- Cuộc đời
- 22- Ngợi ca
- 23- Chiến-tranh, hòa-bình
- 24- Nhớ QUÊ
- 25- Nhớ trường Y-KHOA HUẾ
- 26- Những mùa XUÂN
- 27- Những mùa THU